

October 1848, var det ærede Medlem tilstede som Minister, og at han forelagde tilligemed de øvrige Minister Udkastet til „Danmarks Niges Grundlov“, der affaffede Enevoldsmagten. (Tscherning: Ja, efter Kongens Ordre!). Det ærede Medlem har altsaa efter min Anskuelse stillet sig under Kongelovens § 26 i Perioden, som gaaer fra den 23de October 1848 til den 5te Juni 1849.

Formanden: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er ikke Gjenstand for Forhandlingerne, hvorledes enkelte Medlemmer have stillet sig til forskjellige Begivenheder, og jeg maatte meget ønske, at man ikke giver Discussionen en saadan Retning.

Klein: Naar jeg talte imod Forslaget under Nr. 53, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), var dette aldeles ikke, saaledes som han bemærkede, begrundet i, at jeg nærede Frygt for, at man skulde kunne blive straffet for Letsindeghed efter dette Forslag. Hans Udtalelse i saa Henseende maa beroe paa en feilagtig Opfattelse, idet nogle Ord, jeg antydede om, at letsindeghed kunde blive straffet, slet ikke stode i Forbindelse med Forslaget under Nr. 53 men med det nu tilbagetagne Endringsforslag under Nr. 54. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 53 ndtalte jeg mig tværtimod derhen, at det efter min Formening praktisk slet ikke vilde føre til noget forskjelligt Resultat, hvad enten man vilde vedtage dette Forslag eller beholde Udkastets § 73. Naar jeg altsaa har talt imod Forslaget under Nr. 53, kan dette ikke være begrundet i, at jeg frygter for, at der af dets Vedtagelse skulde flyde for haarde Følger af letsindeghed. Derimod maa jeg tilstaae, at det er mig ubegribeligt, hvorledes det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) af, hvad jeg har anført imod dette Endringsforslag, kan ulede, hvad han deraf har villet ulede. Han har gjort gjældende, og det førstnævnte ærede Medlem sluttede sig dertil, at af hvad jeg havde bemærket om Oprindelsen til den tidligere § 79, der svarer til Forslaget under Nr. 53, skulde det fremgaae, at Bestemmelsen oprindeligt var frem-

kommen som en Tendentsparagraph, og han var endogsaa saa god at tilføie, at den var fremkommen som en Tendentsparagraph for at ramme politiske Modstandere, men at man nu, da man ikke kunde ramme disse, og da man frygtede for, at maastee politiske Benner skulde blive rammede deraf, meente, at Paragraphen burde udgaae. Jeg maa tilstaae, at det har forbausset mig meget, hvad det ærede Medlem i denne Retning har anført. For det Første gav mit tidligere Foredrag slet ikke Anledning dertil, og for det Andet vilde det ærede Medlem, hvad han havde af Opfordring til, naar han overhovedet vilde tale om denne Gjenstand, i Motiverne til den tidligere § 79 have kunnet faae fuldstændig Oplysning om, hvad det var for Forhold, man, da Bestemmelsen blev indsat, havde for Die. De Forrørste Forsamlinger, der havde fundet Sted i Sybelsøvig samtidig med Mødet i Rendsborg, hvor der holdtes Tale til Gunst for Wilhelm Erobreren og meget Mere. Det forekommer mig høist besynderligt at ville tale om, at en Paragraph, der blev sat ind for at ramme slike oprørste Bestræbelser, skulde være en Tendentsparagraph, der sigtede til at ramme politiske Modstandere; thi skulde man være enig om Noget, da maatte alle Danste vel være enige om at betragte slike Agitationer som oprørste, og med Hensyn til dem, der udsørte dem, kunde der saaledes ikke være Tale om, at kun enkelte Partier skulde kunne betragte dem som politiske Modstandere. Det er overhovedet en besynderlig Misforstaaelse al denne Tale om „Tendentsparagraph“. Jeg har gjentagende udtryktlig ndtalt, at Commissionen har været af den Mening, at Bestemmelsen ikke behøvedes, at, selv om man ikke optog en saadan Bestemmelse, vilde man ved Hjælp af andre Bestemmelser i Udkastet praktisk kunne komme til det selvsamme Resultat, men at man, da det viste sig, at der var Forhold tilstede af en saadan Bestaffenhed, at der var Anledning til at stjanke dem en særlig Opmærksomhed, fandt det practisk hensigtsmæssigt at indsette Bestemmelsen, skjøndt det i og for sig ikke kunde ansees for nødvendigt. Jeg maa tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette Hensyn til,